

Hele have været lønede for deres Arbejde i deres tidligere Embedsstillinger, er det, for at undgaae de Banfeligheder, som i Tiden kunde opstaae ved Beregningen af disse Enkepenstøner, anseet rigtigst allerede nu efter de samme Hensyn, hvorefter Mandenes Pensioner ere ansatte, at fastsætte de Indtægtsbeløb, hvorefter Enkepenstønerne ville være at beregne, og er det fundet billigt, at disse ansættes for Dr. Beck til 1500 Rbd. og for Lieutenant Steensfeldt til 600 Rbd.

ad § 4.

Da det af Hans Majestæt allernaadigt var bestemt, at de paa de particulaire Samlinger hvilende Gager, Pensioner, Honorarer og Livrenter skulde ophøre at udredes af den Kongelige Civilliste fra 1ste April d. A., og Finantsministeriet ikke saae sig istand til extraordinært at lade de paagjældende Udgifter, hvis Størrelse forøvrigt, forsaavidt de skulde paahvile Statskassen, først maatte fastsættes ved Lov, afholde af Statskassen, ligesom der heller ikke under Kirke- og Underviisningsministeriet sorterede Fonds, hvoraf disse Udtællinger kunde skee, troede Ministeriet at burde indstille til Hans Majestæt, at de omhandlede Udgifter fremdeles i indeværende Finantsaar maatte udredes af den Kongelige Civilliste, imod at der i det Lovforslag, som til Bestemmelsen af de Pensioner, der ved Samlingernes Overgang til Statens Eiendom blive at overtage af denne, vilde være at forelægge Rigsdagen, optoges en Indstilling om, at de saaledes i indeværende Finantsaar skete Udtællinger refunderedes Civillisten af Statskassen.

Denne Ministeriets allerunderdanigste Indstilling blev ved allerhøieste Resolution af 22de Juli d. A. allernaadigt bifaldet, og i Genhold dertil er Bestemmelsen under § 4 optaget, i hvilken Henseende det kun skal tilføies, at da der hidtil ikke har været taget nogen Bestemmelse om Pension til Kammerherre Falbes Enke, vil det være nødvendigt, at denne regnes fra hendes Mandes Dødsdag.

L.

Udkast til Lov

om

Sandflugtens Dæmpning.

Indbragt af Rigsdagsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds den 14de November. Vedtaget at nyde Fremme den 21de Novbr.)

§ 1.

Den Forpligtelse, som i Genhold til Forordningen af 19de September 1792 og Placaten af 6te Marts 1838 paahviler Beboerne i de til Sandflugtsstrækningerne indenfor en vis Grændse beliggende Hjelpefogne til, uden Bederlag, at udføre Arbejde til Sandflugtens Dæmpning, skal ophøre fra 1ste Januar 1852.

§ 2.

Fra ovennævnte Tid skal det Arbejde, som efter de aarlige Arbejdsforslag udfordres til Sandflugtens Dæmpning paa de Sandflugtsstrækninger, som ere undergivne det Offentliges Bestyrelse, udredes saaledes: Klitfognene i ethvert Sandflugtsdistrict præstere forløbs $\frac{1}{4}$ Deel af Arbejdet uden Bederlag. De øvrige $\frac{3}{4}$ Dele tilveiebringes for Betaling, og blive de $\frac{3}{4}$ Dele at udrede af vedkommende Amts Repartitionsfond og af Amtets Kjøbstæder efter deres Hærtorn, saa at Kjøbstædernes Andeel refunderes Repartitionsfonden, samt $\frac{1}{4}$ Deel, tilligemed de øvrige med Sandflugtvæsenet forbundne Udgifter, nemlig Lønninger, Diæter og Reiseudgifter til Sandflugtscommisairerne og øvrige Klitbetjente, overtages og udredes af Statskassen.

§ 3.

Den Andeel af Arbejdet, som Klitfognene ifølge § 2 skulle udrede uden Bederlag, bliver med Hensyn til Forholdet imellem Sognene at ordne ved Regulativer, hvorved bliver at see hen til, at Byrden, saavidt muligt, kan blive lige for alle Klitfognene i et Sandflugtsdistrict, efter de Regler, som sædvanligt ere fulgte ved Udredelsen af dette Arbejde.

§ 4.

Den aarlige Arbejdskraft, som udfordres til de $\frac{3}{4}$ Dele af Arbejdet, hvortil Udgifterne afholdes deels af Amtet, deels af Statskassen,